

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/436/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203273
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203273.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ F. Y., bytom B. XXXX/XX, P., 2/ P. Y., bytom B. XXXX/XX, P., obaja právne zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.172,21 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 12C/23/2013 - 74 zo dňa 14. marca 2013 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 12C/23/2013 - 86 zo dňa 11. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 12C/23/2013 - 74 zo dňa 14. marca 2013 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 12C/23/2013 - 86 zo dňa 11. októbra 2013 v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov vo výške 30,56 Eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 269,04 Eur. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 96 ods. 1, 151 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a ust. § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, založil na tom skutkovom základe, že navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 24.2.2012 domáhal voči odporcom 1/ a 2/ zaplatenia sumy 1.172,21 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 03.10.2012 na stranu odporcov vedľajší účastník, ktorý v podaní zo dňa 08.03.2013 vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť. Navrhovateľ podaním doručeným dňa 14.03.2013 vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania nepriznať, pričom návrhu trov konania si neuplatnil. V prejednávanej veci teda k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa doručeným dňa 14.03.2013, preto súd prvého stupňa vzhľadom na ust. § 96 ods. 1 druhá veta O.s.p. konanie v celom rozsahu zastavil. V časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania skonštatoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Zavinenie na strane navrhovateľa videl v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka pripustil konštatovanie, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Námietku navrhovateľa k

prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, považoval za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom oznámení navrhovateľ ešte ani nevzniesol námietku premlčania. Mal teda zato, že vedľajší účastník riadne hájil práva odporcu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), hodnota jedného úkonu právnej služby predstavovala podľa ust. § 13 ods. 2 vyhlášky 92,10 Eur, resp. 61,41 Eur. Za jednotlivé úkony právnej služby priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu a náhrady nasledovne: 1. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 92,10 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 eur, 2. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie z 22.02.2013 vo výške 61,41 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur a 3. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 13 ods. 2 vyhlášky za vyjadrenie z 08.03.2013 vo výške 92,10 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 269,04 Eur, ktoré uložil navrhovateľovi zaplatiť podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal výrok rozhodnutia o trovách konania zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,32 Eur. Považoval uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť podľa jeho názoru sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností mal vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Ďalej poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012, v ktorých vyjadrili dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Odhliadnuc od uvedeného nároku na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno podľa navrhovateľa aplikovať aj na podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať a sú významné pre posúdenie veci samej. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno z jeho pohľadu považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie, čo v rozhodnutí sp. zn. 10Co/110/2012 potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania

neprizná, sama o sebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom, pričom na podporu svojej argumentácie spomenul rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/329/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoE/218/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/98/2012 a ďalšie. Vo veci nebolo podľa jeho názoru možné aplikovať ani ustanovenie § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje, v súvislosti s čím poukázal na právny názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Počas lehoty na podanie odvolania navrhli odporcovia 1/ a 2/, spolu s vedľajším účastníkom vystupujúcim na ich strane, prostredníctvom spoločného právneho zástupcu vydať v zmysle ust. § 166 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. dopĺňacie uznesenie s poukazom na skutočnosť, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení nerozhodol o nároku na náhradu trov konania odporcov 1/ a 2/, ktoré boli dôvodne uplatnené vyjadrením zo dňa 08.03.2013.

Dopĺňacím uznesením č.k. 12C/23/2013 - 86 zo dňa 11. októbra 2013 súd prvého stupňa doplnil pôvodné uznesenie o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odporcov 1/ a 2/, ktoré zahrnul do znenia jeho tretieho výroku, zároveň doplnil odôvodnenie pôvodného uznesenia a ďalší odsek týkajúci tejto doplnenej časti rozhodnutia. V jeho zmysle pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa videl v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka pripustil konštatovanie, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Námietku navrhovateľa k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, považoval za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom oznámení navrhovateľ ešte ani nevzniesol námietku premlčania. Mal teda zato, že vedľajší účastník riadne hájil práva odporcu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), hodnota jedného úkonu právnej služby predstavovala podľa ust. § 13 ods. 2 vyhlášky 92,10 Eur, resp. 61,41 Eur. Za jednotlivé úkony právnej služby priznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu a náhrady nasledovne: 1. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 92,10 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 eur, 2. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie z 22.02.2013 vo výške 61,41 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur a 3. odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 13 ods. 2 vyhlášky za vyjadrenie z 08.03.2013 vo výške 92,10 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov predstavovali sumu 269,04 Eur, ktorú uložil navrhovateľovi zaplatiť podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám ich spoločného právneho zástupcu.

Proti dopĺňaciemu uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie v identickom znení, v akom napadol pôvodné uznesenie súdu prvého stupňa s jediným rozdielom, že tentokrát si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,59 Eur. V svojom odvolaní sa tak opäť obmedzil výlučne na napadnutie uznesenia súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,49 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s ust. § 93 ods. 2,3 O.s.p.. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania a bez jej vzniesenia by v danom konaní nemohlo

byť zo strany súdu na ňu prihladané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešná. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/87/2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu navrhovateľa, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Na podporu svojej argumentácie ohľadom práva vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania zároveň uviedol uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/16/2013 zo dňa 21. januára 2013, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/258/2012 zo dňa 31. júla 2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/87/2012 zo dňa 25. apríla 2012 a ďalšie. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní" - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím navrhovateľ získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, vyjadril presvedčenie, že je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 12C/23/2013 - 74 zo dňa 11. októbra 2013 v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 12C/23/2013 - 74 zo dňa 11. októbra 2013 v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, odvolaním napadnuté nebolo a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej vzniesol v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcov, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V náväznosti na uvedené došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, o ktorú ide v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne postupoval podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporcov si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcov v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacemu

vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov postupoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením navrhovateľa, že vedľajší účastník sa vo svojich podaniach opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čo by malo viesť k záveru o ich neúčelnosti a následnému nepriznaniu ich náhrady. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Okrem uvedeného samotnú účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcov 1/ a 2/ po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom späťvzati návrhu navrhovateľom dopadlo v konečnom dôsledku úspešne.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom odvolaní, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho názoru nespĺňa znaky právne zložitejšieho prípadu, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcami, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v prejednávanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 12C/23/2013 - 74 zo dňa 11. októbra 2013 v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorí bol v odvolacom konaní procesne úspešní a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnili, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 30,56 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 26.05.2014 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) v spojení s ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda vo výške $\frac{1}{3} \times 11,62 \times 0,5$, čo je 17,43 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy konania v celkovej výške 269,04 Eur), k tomu 1x uplatnený režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky a DPH 20 %.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.